

A Bakony lábánál

Telefoninterjú Németh Ferenc kerületvezető erdőessel

A Kiskéri Erdészethnél 10-ére beszél-tük meg a telefonos találkozót. Fi-zetési napra bár, de bízva abban, hogy a borítékok tartalmához az er-dészeti nevének semmi köze nincs. A mobiltelefonnál Németh Ferenc erdőész várta a hívást.

– Szevasz! Úgy értesültem, hogy bá-t-ran tegezhetlek, hiszen azonos korúak vagyunk.

– Szevasz! Örülök, hogy közvetlen módon beszélhetünk.

– Most hol vagy éppen?

– A kerületemben, nevezetesen a Kovács-réti-ben, amely 1115 hektáron fekszik, mintegy 15 km-re Ny-ra Kiskértől. A térképre nézve látható, hogy a Bakony ÉK-i szélénél található ez az erdő.

– Hogyan mutatbató be röviden a Kovács-réti kerület?

– Az egykori Esterházy-birtok gondos kezelést kapott. Most mintegy 60 % cser, 10 % ktt főfafajú erdőt foglal magába a kerület. Az arra alkalmas termőhelyeken fafajcserével is foglalkozunk, ktt-esre, gy-ktt-esre, mélyebb fekvésekben helyenként kst-esekre változtatjuk a csereseket. Másutt marad a cseres. Érzékelhető tehát, hogy a vidéknek megfelelően változatos a domborzat.

– Az elmondottakból kitűnik a szá-mottevő mesterséges erdősisítés.

– Igen, általában makkvetéssel, kerítés védelmében végezzük az erdőfelújítást. A területet bérlo két vadásztársasággal összehangolt, jó munkakapcsolatban vagyunk, közösen építjük a kerítéseket, vizsgáljuk a költségeket. A vadgazdálkodás, a vadásztatás szervezése tehát nem közvetlenül üzemi feladat. A mostanában kevésbé változó gímszarvas és őzálom-mány mellett, gyarapodott a dámpopuláció. És persze a vaddisznó is jelen van.

– Az esedékes munkákban kikre szá-míthatok?

– Szerencsére sokoldalú és minőségi az itt dolgozó vállalkozói csapat, ha kell erdősisítést, tisztítást, befejezett erdősisítés-ápolást, kerítésjavítást is készséggel teljesítenek.

– Csak nem nekik jutott az erdősisítések nyári ápolása is?

– Nem, nem. Saját, szerződött dolgozóink, nyolc lelkes és gyakorlott asszony is dolgozott folyamatosan a kézi ápolásban.

– Tavaly átlagosnak mondható csa-padékvízviszonyok mellett fejlődhetett az

erdősisítés. Segít-e valamilyen természe-tes vízfolyás az „extra” kiegészítésben?

– A Posványkelői-ér ered itt a kerületben, amelyik a Hajmász-patakon keresztül a Bakony-érbe torkollik. Tavaly idősza-kosan elapadt, most folyamatosan csor-dogál benne a víz. A korábbi éves 400 mm-hez képest a tavaly őszig mért 450 mm csapadék kedvezőnek mondható.

– Az erdősisítések legutóbbi műszaki átvétele hogyan értékelhető?

– A tervezett szintet sikerült elérni. Sajnos nincs számottevő makktermés, ezért beszerzésből kell a továbblépés-hez vetési anyagot biztosítani.

– A jövő évi besorolások mennyiben érintenek?

– 4000 m³ cseres végvágás, 15 ha tkgy, 25 ha tisztítás képezi a jövő évi fa-használati feladatokat. A jelöléseket és a becsléseket idejében elvégeztem.

– Különleges, említésre érdemes be-lye van-e a kerületednek?

– Igen, helyi védettséget élvez 18 hektáron a 250 éves cseres-kocsányos tölgyes. A szárazság sajnos kikezdte az egészségét, a száradás jelei egyre terjed-nek. Érdekesség még a Rédtől néhány száz méterre található 3,5 hektárnyi, 90 éves kst kijelölt magtermő állomány. A szlavon típusú 30 méteres fák, a hegyi és korai juhar eleggyel látványnak is kü-lönlegesek.

– Milyen előzmények, események je-lölték az utadat a rédei kerületig?

– 57 éves vagyok. Az ászothalmi Bedő Albert Erdészeti Szakiskolában végez-tem 1967-ben, ahol erdőész-vadász végbi-zonyítványt kaptam. Ezt követően a kis-béri Tánácsics Mihály Gimnáziumban érettségiztem. A Kiskéri Erdészethez 1967-ben kerültem, először beosztott er-dőszként dolgoztam. Soproni katonaság után vágászvezető lettem és 1972-től dol-go-zom a Kovács-réti kerületben.

– A családról, lakbelyről ballbatunk pár szót?

– Nős vagyok, a feleségem az óvodá-ban dolgozik. Mindkét lányunk felnőtt már, közgazdász, illetve orvosi pályát választottak, dolgoznak. Rédén, saját házban, a kerület szélénél lakunk, itt történik naponta a csapadék (vagy szá-razság – a szerző.) észlelése, mérése és regisztrálása is. Jól és könnyen elérhető, bejárható az erdő (a 9 km burkolt útnak is köszönhetően).

– Az Egyesületünkkel kapcsolatban vagy?

– Igen, körülbelül harminc éve tagja vagyok. Az Erdészeti Lapokat rendszeresen olvasom.

– Köszönöm a beszélgetést. Sok si-kert, örömet kívánok a további mun-kádban, a magánéletben.

Apatóczy István

Magánerdő-fórum Bányaterenyén

2004-ben, a VIII. Erdők Hete központi té-mája a magánerdő-gazdálkodás volt.

Az erdőészeti központjában Szabó Lajos erdőészeti vezető fogadta az érkezőket. Az autókaván először a Borzagos rétre ment, ahol Pallagi László vezérigazgató köszöntötte a résztvevőket. Hangsúlyozta az EU-források felhasználásának szüksé-gességét, és a két szektor összefogását szorgalmazta.

A magánerdő-gazdálkodók szerveze-tét képviselő Répászky Miklós köszöntötte a megjelenteket.

A Husqvarna reprezentatív gépbemu-tatóval képviseltette magát a rendezvé-nyen. Lázár Gyula igazgató ismertette a 300 éves tradíciókkal rendelkező és ha-zánkban 30 éve jelenlévő svéd-magyar céget.

A fórum Fenyvespusztán folytatódott, ahol Szabó Lajos bemutatta a fenyvespusztai

Erdészeti Erdei Iskolát. Az erdőészeti vezető hangsúlyozta, hogy az Egyesület programjában nagy hangsúlyt kap a társadalom felé történő nyitás. Csendes József, az ÁESZ Egri Igazgatóságának helyettes vezetője ismertette a szolgálat átszervezését követően az új szervezeti felépítést, többek között a pályá-zatok befogadására létrehozott Ügyfélszolgálati Csoportot.

Molnár László, a MEGOSZ alelnöke is hangsúlyozta az ágazatot jellemző forráshi-ányt. Gyakorlati tanácsokat adott az erdőtu-lajdonosoknak a pályázatok megírásához.

Jung László vezérigazgató-helyettes a magánerdők energetikai célú fater-mesztéséről szóló előadásában ismertette a kazincbárcikai AES és az Egererdő Rt. együttműködését. Az előadások után a vendégek megtekintették a Tuzson-arborétumot.

(A Forestpress nyomán)